

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Romhányi István

Cím: Amikor a Vadászkürt „Mayer” volt ...

Forrás: Fővárosi Hírlap

3ru
(Hely)

1928. 6. 20.
(Idő)

(Köt. v. fiz.)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

"Vadászkürt"

Székely

Idő

"1928"

Személy

Amikor a Vadászkürt „Mayer” volt...

**A mérges német — Az izgága kávé
Emerling Károlytól Kommer Ferencig**

Ezen nyolcszáznegyvenkettő májusában történt. A „Vadászkürt” szálloda előtt veszteglő bérkocsiban egy dühös osztrák úr szitkozódott, amíg csomagjait felrakták a kocsis mellé. Borravalót sem adott a szolgának, hanem gyorsan elhajtattott. Másnap pedig a „Pesther Tageblatt” hasábjain egy rövidke értesítés jelent meg, melyben a dühös utas gúnyos hangon figyelmeztette a külföldieket a Vadászkürt nyújtotta előnyökre. Gúnyosan tessékelté őket a szállodába, hol a legrosszabb kiszolgálás és a legdrágább árak állanak a Pestre utazók rendelkezésére.

A szálloda bérlője, Emmerling Károly a cikk megjelenése után kétségbeesetten rohant a nemes magisztrátushoz és „erkölcsli” bizonyítványért könyörgött, hogy az alias rágalom ellen tanácsilag is védekezhesen vendégei előtt. A tanács kiállította a bizonyítványt, melyben igazolta Emmerling jóindulatát, hozzáértését, és szolgálatkészségét és így a dühös osztrák által ütött csorbát kiköszörülték.

Ez a kis epizód — bár kellemetlen lehetett pillanatnyilag az akkori bérlőre — nem hagyott mélyebb nyomot a Vadászkürt életében. Továbbra is megmaradt annak, ami eddig volt, az előkelőbb és csendesebb külföldiek kedvelt szállodájának. Fővárosunk szállodái között az egyetlen, mely épületének és nevének eredetiségét hűen megőrizve a felépülte napjától állandóan és megszakítás nélkül működik. Legrégibbnek nem mondhatjuk, mert keletkezési ideje csak a XIX. század második évtizedére esik.

A telket, melyen a szálloda felépült, a dunaparti régi hajóhivatal telektömbjéből hasították ki és 1810 június 1-én adta el a város Sztaliny Ferencnek. A régi Híd ucca, ma Türr István uca és az Aranykéz ucca, kezdetben Vadászkürt, később Kéz, majd Aranykéz ucca sarkán fekvő telek igen alkalmasnak látszott

egy gazdagon gyümölcsöztethető épület számára. Azonban a telek első tulajdonosa nem sokat törődött a telek kitűnő fekvésével, hanem busás haszonnal, 28.000 forintért 1814-ben eladta Kovácsnai Kovács Mózesnek, aki Erdélyből jött Pestre és 1803-ban nyert itt polgárjogot. Kovács Mózes nem hevertette parlagon a telket, hanem 1815-ben megbízást adott Polláck Mihálynak, az empire építészeti neves mesterének a ház megtervezésére és felépítésére. Polláck rövidesen elkészült a tervekkel és megkezdődött az építkezés.

A Vadászkürt-épület nem a legjelentősebb alkotása Polláck Mihálynak, de művészte első korszakának majdnem minden szépségét, finomságát és ismeretetőjelét megtaláljuk az épületen. Az erősen hangsúlyozott tetőparkány, a kapu és ablakok díszei jellemzik Polláck művészetének első idejét. Különösen szép az épület széles kapualja és az előcsarnok, mely köralakú és párosan álló oszlopok díszítik. A későbbi kiülő és belső átalakítások, különösen a 38-as árvíz erős rongálása után, sok helyen megzavarták ugyan Polláck egységes stílusát, de az átalakításokat végző építésszek mindenkor igyekeztek tiszteletben tartani a nagy építész szellemét.

1822-ben a házat Kovács Mózes fia, Zsigmond táblabíró örökölte, aki egészen az 1852-ben bekövetkezett haláláig intézte az épület sorsát. Halála után leánya és ennek férje Jankovich György császári és királyi kapitány örökölték és 1861-ben eladták a híres Weisz Bernát Ferencnek. Weisz B. Ferenc 1873-ban vált meg a háztól és Kammer Ernő lett az új tulajdonos.

A házat a felépülése napjától „Vadászkürt”-nek nevezték. Általános szokás volt, hogy a házakat céggel látták el, melyek vagy a kapu felett lógtak,

vagy a falba voltak beépítve. Nem a házszám volt a fontos, hanem a cégér. Erről ismerték a polgárok a házakat, sőt a legtöbb ucca is cégéres házakról, boltokról kapta a nevét Pesten. Ez a szokás még ma sem halt ki, mert számos olyan ház van, melynek házszámát nem is említjük és nem is tudjuk, csak a nevét. Sőt egy kis merészséggel azt is állíthatom, hogy nagyon sokan még az uccát sem tudják, hol a jellegzetes névvel nevezett ház fekszik.

Mi adott okot a régi hídúcai ház elnevezésére, azt ma csak következtetéssel lehet megmagyarázni, mert a cégér engedélyezésére semmi nyomot nem lehet találni. Valószínű, hogy teljesen ötletszerűen függesztették a kapu fölé a finoman kidolgozott kis vadászkürtöt, mely egészen a legutóbbi időkig ott díszelgett.

A Vadászkürt-höz címzett épület nem lakóház, hanem vendégfogadó céljaira épült. Első tulajdonosai azonban nem rendelkeztek szállodai jogosítvánnyal, hanem állandóan bérbeadták. A bérlők, egyetlen kivétellel mindig megtartották a Vadászkürt címet. Az egyetlen, ki nem használta Mayer Vince volt 1835—1839 évek között. Ő a saját nevével jelölte meg a szállodát. Pest szállodái ebben az időben három osztályba voltak sorozva, a katonai beszállások rapidíjainak szempontjából. A Vadászkürt az első között volt. Első bérlője a vendégfogadónak valószínűleg Wagner János volt, ki praktikus üzleti tudásával közkedvelté tette, különösen a külföldi vendégek, illetőleg utasok előtt. A pompás üzletekben bővelkedő Váci ucca, a szomszédságában fekvő Vigadó és német színház, előnyös helyzetet biztosítottak a vendégfogadónak. Használhatóságát növelte a földszinti helyiségekben elhelyezett vendéglő és kávéház.

A kávéházi ipar egyike volt a legféltettebb polgári foglalkozásoknak. Egészen érthető ez, mert a kávéházak már a múlt században is fontos szerepet játszottak a pesti polgár életében. Buda visszafoglalása után a kávéházak száma még igen kevés volt, de később, amint igyekeztek a polgárok kultúrszükségeit kielégíteni ez a kevés szám rohamosan emelkedett és pl. 1792-ben már tizennyolc kávéház állott a polgárok kényelmére. Tulajdonosaik és bérlőik mindent elkövettek, hogy a kényes igényű vendégek jól érezzék magukat és bizony ebben a nagy igyekevényben a legtöbbje belebukott. Fontos körülmény az, hogy